

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ
ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовео комисију: Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, 21. децембра 2011.године

Одлуком од 21. децембра 2011. на седници Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта мр Јасмине Јанковић и теме докторске дисертације под називом “Руска пијанистичка школа: историја и традиција”.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. др Корнелија Ичин, редовни професор Филолошког факултета у Београду, научна област: русистика, 2009.

2. др Арбо Валдма, редовни професор Факултета музичких уметности Универзитета уметности у Београду и Hochschule Köln

3. академик др Властимир Трајковић, редовни професор Факултета музичких уметности Универзитета уметности у Београду

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Мр Јасмина Јанковић је рођена 1959. године у Београду, где је завршила основну школу и гимназију (Пету београдску гимназију), али и основну музичку школу („Јосиф Маринковић“) и средњу музичку школу („Корнелије Станковић“). Факултет музичке уметности у Београду (одсек: клавир; класа Мирјане Шуице-Бабић) Јасмина Јанковић је завршила 1982. године с просечном оценом 9,30.

Постдипломске студије Јасмина Јанковић је завршила и на Факултету музичке уметности у Београду (класа Арбо Валдме), одбранивши магистарски рад 1989. године. Истовремено се Јасмина Јанковић уписује на специјалистичке студије (1985. године) на Московском државном конзерваторијуму «П. И. Чајковски», које завршава 1986, а потом и на постдипломске студије на Московском државном конзерваторијуму (класа Дмитрија Башкирова), које завршава 1988. највишом оценом из клавира – Концертна диплома.

Године 1990. и 1994. Јасмина Јанковић је стипендиста Владе Француске за усавршавање на Париском националном музичком конзерваторијуму (*Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris*), где завршава специјализацију и у области клавира, и у области музикологије, класи проф. Доминик Марле (Dominique Merlet) и проф. Жака Рувијеа (Jacques Rouvier). Током 1991. и 1992. Јасмина Јанковић се усавршавала у Паризу такође на Европском музичком конзерваторијуму у области клавирске извођачке уметности, у класи проф. Теодора Параскивеска (Theodor Paraskivesko).

Школске 1992. / 1993. Јасмина Јанковић се уписује на докторске студије на Сорбони, где завршава прву годину D :F :A :P на одсеку музикологије са тезом „Пијанистичка техника Франца Листа“ (комисија: Серж Гут (Serge Gut) и Едит Вебер (Edith Weber)).

Током пијанистичког образовања Јасмина Јанковић је похађала мастер-класове у Француској (1982 – Јевгениј Малињин, Елисо Вирсаладзе; 1991 – Теодор Параскивеско, Жак Рувије), Словенији (1984 - Арбо Валдма), Аустрији (1987-1988 – Д. Башкиров), Швајцарској (2000 – 2007 – Д. Башкиров, Л. Флајшер, С. Бишоф, В. Третјаков, Захар Брон Томас Квастоф, И. Ојстрах, Ђ.К.дел Монако).

Мр Јасмина Јанковић има веома богату пијанистичку каријеру. Натупала је у концертним дворанама и у земљи, и у иностранству (Москва, Париз; бројни наступи у Москви, а у Паризу око 40 концерата) и за те наступе добијала највише оцене домаће и стране критике (Трбојевић, Трајковић, Божић, Рајачић, Деспић, Томашевић, Шуица-Бабић, Крајачић, Поповић, Турлаков, Ђурђевић, Токатлиан, Рувије, Башкиров, Амселем). Приређивала је концерте-омаже композиторима Чајковском, Балакиреву, Скрјабину, Рахмањинову, Прокофјеву, Хачатуријану. У земљи учествује на многим фестивалима (Мокрањчеви дани, Дучићеви дани у Требињу, Белеф, Бемус, Дани Европске баштине). Активно сарађује са САНУ, Матицом Српском, Народним Музејем, Народним позориштем, Студиом Нови Сад, СКЦ-ом, Руским Домом, Галеријом Прогрес, Културним центром Београда, Симфонијским оркестром РТС-а, Коларчевом задужбином, Југоконцертом, Колом српских сестара. Остварила је већи број концерата у Скупштини града Београда.

Снимила је два музичка диска и остварила велики број музичких записа за РТС, Радио Београд, РТ Нови Сад, БК Телеком, ТВ Политику, Арт телевизију итд. Од 1999. интензивно се бави истраживањем и снимањем за РТС до сада неизвођених или ретко извођених дела српске клавирске музике од XIX века до данас, те је тако остварила више од 400 минута трајних снимака српске клавирске музике за ту кућу (око 80 дела српских композитора). Такође је остварила и преко 50 записа извођења страних композитора.

Године 2008. Јасмина Јанковић је објавила компакт-диск «Српска клавирска музика. У част дама романтичарске епохе» у издању Кола српских сестара и Удружења композитора, а 2011. године компакт-диск «Жене – српски композитори XX века» у издању Удружења композитора.

Мр Јасмина Јанковић има и богато педагошко искуство. Радила је као професор клавира 1982 – 1984. у основним музичким школама «Станислав Бинички» и «Владимир Ђорђевић», а од 1984. до 1990. као уметнички сарадник на гудачком одсеку у средњој музичкој школи «Корнелије Станковић». Од 1991. до 1996. ради као професор клавира у Југословенском образовном центру у Паризу, а потом и у француској музичкој школи «Amities Laques», где са својим ученицима остварује значајне резултате (настupi на многобројним концертима у Француској). Од 1998. до данас ради на Академији лепих уметности у Београду у звању доцента за клавир, читање с листа и познавање клавирске литературе. Исте године мр Јасмина Јанковић је добила и статус истакнутог уметника.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Објављена музичка дела:

1. «Жене – српски композитори XX века» (CD), 2011, изд. Удружења композитора
2. «Српска клавирска музика. У част даа романтичарске епохе» (CD), 2008, изд. Кола српских сестара и Удружења композитора.

Чланци:

1. «Музика на Српском двору», Радио Београд 1, 21.7.2011.
2. «За узвишено уво и инстанчани укус (Фестивал у Вербијеу)», Вечерње новости, 12. IX. 2007.
3. «Фестивал у Вербијеу. Класици и звезде», Политика, 24. VIII 2006.
4. «Српска клавирска музика» (текст за програм ауторског концерт), Скупштина града Београда, 28.II 2006.
5. «Александар Борисович Голденвејзер-пијаниста и педагог», Конзерваторијум «П. И. Чајковски», Москва 1988.

Јавна предавања:

1. Низ предавања и концерта у сарадњи са Скупштином града Београда, Етнографским музејем и Центром за заштиту културне баштине Србије, Галерија-кафана „Знак питања“, мај-децембар 2007.

Учешће на конференцијама:

1. Међународна конференција „Дани европске баштине“, Београд, 2011.
2. Међународна конференција на тему размене искуства новопримљених земаља ЕУ у организацији ЕУРОПА институтом из Цириха и Институтом за упоредно право, Београд, 2009.
3. Међународни научни скуп „Композитор и његово окружење“, Београд, САНУ, 2006.
4. “De La dissidence a la democratie. From dissidence to democracy - Past, Present and Futur”, Paris, 1996.
5. “Artas Balakaukas”. Recital de piano. List, Lutoslavski Dbussy, Paris, Fondation Avicene-Paris, 1994.

Истраживачко-уметнички пројекти:

1. „Антологија српске клавирске музике од самих почетака до данас“ - рад на записивању на савременим носачима звука у дигиталној техници до сада неизвођених дела комплетне Српске културне баштине за РТС.
2. „Српске теме у делима страних композитора“-интеркултурални истраживачки пројекат.
3. „Жене - српски композитори модерног доба“ - издавање и снимање дела Љубице Марић, Иване Стефановић, Мирјане Живковић, Исидоре Жебељан, Наташе Богојевић у издању Удружења композитора.

Концерти у иностранству:

Jasmina Janković-piano recital	Eglise Saint-Mrry-Paris	19.2.2005.
Jasmina Janković-piano recital Mozart,Liadov	Fondation de l Allemagne Heinrich Hhaine	25.1.2003.
Concert exceptionnel LA SEMAINE DE NOEL-Jasmina Jankovic-piano-recoital	UNESCO-Paris	14.12.2001
Jasmina Janković-piano recital Soiree de musique orthodoxe et slave	Centre culturel Yougoslave- Paris	14.5.2001.
Jasmina Janković-piano recital	Eglise Saint-Mrry-Paris	12 4.1998.
Jasmina Janković-piano recital Mozart Scriabine	Eglise Saint-Julien-le- pauvre-Paris	26.7.1997.
Jasmina Janković-piano recital Ravel Stravinski,Prokofiev	Eglise Saint-Mrry-Paris	18.1 1997.
Jasmina Janković-piano recital	Forum Saint Eustache	15.1.1997.
Jasmina Janković-piano recital	UNESCO-Paris	26.9.1996.
Jasmina Janković-piano recital	Musiques a la pointe Forum Saint Eustache	27.3.1996.
Jasmina Janković-piano recital FROM DISSIDENCE TO DEMOCRACY-Past,Present and Futur	American University,International ,Le P:A.N.Club Francais,Radio France Internationale,Edition du Rocher L'Institut d'Histoire Sociale,Russian Academy of Sciences, Parias	24.3.1996.
Jasmina Janković-piano recital	Conservatoire Raachmaninoff-Paris	15.3.1996.
Jasmina Janković-piano recital	Maison de la Allemagne- Paris	1.3.1996.
Jasmina Janković-piano recital	Fondation Danoise	23 2.1996.
Jasmina Janković-piano recital	Forum Saint Eustache	21 2 1996.
Jasmina Janković-piano recital	Maison des étudiantes Canadien	2.2.1996.

Jasmina Janković-piano recital	Eglise Saint-Mrry-Paris	13.1.1996.
Jasmina Janković-piano recital	Musiques a la pointe Forum Saint Eustache	26.4.1995.
Jasmina Janković-piano recital	Maison de la Allemagne- Paris	23 4.1995.
Jasmina Janković-piano recital Serguei Rachmanonov	Centre culturel Yougoslave- Paris	9.3.1995.
Jasmina Janković-piano recital	Maison des étudiantes Canadien	18.6.1994.
Jasmina Janković-piano recital	Residence Andre Honnorat	22.4,1994.
Jasmina Janković-piano recital Ouvres d Alexander Scriabine	Fondation Avicene-Paris	17.4.1994.
Jasmina Janković-piano recital Ouvres d Alexander Scriabine	Eglise Saint-Mrry-Paris	31.10.1993.
Jasmina Janković-piano recital D.Chostakovitch	Cite internationale universitaire de Paris-maison Suedois	4.7.1993.
Jasmina Janković-piano recital Les mystiques russes du debut du siecle	Theatre de Jardin	29.4.1993.
Jasmina Janković-piano recital	Maison de Liban	21.12. 1992.

Концерти у земљи:

Дани Европске Баштине»»Ризница наслеђа Европе-интегративна заштита и коришћење наслеђа».Српска клавирска музика-Јасмина Јанковић	Кућа породице Вељковић	17.септембар 2011.
Рецитал«Културно наслеђе и одрживи развој На темељимљ Европске баштине-рецитал»- Дани Европске баштине	Стари двор	16.9. 2010.
Концерти са оркестром Сећање Стеван Христић	Коларац	14 3. 2009.
Концерти са оркестром Централна прослава Влада Репуб.Србије-Народно позориште 9.мај 2009. поводом Дана Европе	Народно позориште	9.мај 2009.

Српске теме као инспирација у делима европских композитора-рецитал	Скупштина града	19.септ.2009.
Сведски дан музике Српски композитори и клавир у грађанском друштву Ј Јанковић-клави рецитал	Кућа породице Вељковић	21 6 2008.
Омаж Стевану Христићу 50 година од смрти – концерт са оркестром	Народно позориште	24.11.2008.
У част дама романтичне епохе-рецитал- промоција ЦД-а	Коларац	30.11.2008.
Српски композитори и клавир-рецитал	Матица Српска-Нови Сад	6.2.2008.
«Српска музика модерног доба»-рецитал	Скупштина града-Југоконцерт	8.2.2007.
Корнелију Станковићу у спомен-Дани Београда-рецитал	Етнографски музеј	18.4. 2007.
Концерт и предавање «Српске жене композитори» рецитал	Галерија кафана Знак питања	20.5.2007.
Концерт и предавање «Староградске песме у Српској клавирској музици»	Галерија кафана Знак питања	3.7.2007.
«Српска музика на двору Обреновића»-рецитал	Етнографски музеј	15 10 2007.
Сусрет са уметницима,рецитали Српска музика за клавир III део	Коларац	31.10.2007.
Концерт и предавање Српска духовна клавирска музика	Галерија кафана Знак питања	21.10.2007.
Концерт и предавање «Музика на двору Обреновића»	Галерија кафана Знак питања	4.11.2007.
предавање и концерт «Валцер у делима Српских композитора»	Галерија Кафана Знак питања	23.12 2007.
Српски романтизам-рецитал	Скупштина града	28.2.2006.
Сусрет са уметницима,рецитали Српска музика за клавир II	Коларац	22.11.2006.
Вече руске и српске музике	Руски дом	21.3.2006.
Циклус Сусрет са уметницима-рецитал-Српска музика I део	Коларац	16 11 2005.
Српска музика од романтизма до постмодернизма	Мутзеј позоришне уметности	15.12.2005.

Чајковски у транскрипцијама	Дворана СКЦ-а	9.5.2004.
Чајковски рецитал	Галерија Прогрес	22.5 2004.
Чајковски-рецитал	Музеј позоришне уметности	21.7.2004.
Концерт са оркестром РТС Моцерт	Коларац	6.4. 2003.
Рецитал-Отаж-Скрјабину	Драгстор 202	2.8.2003.
Волите ли Чајковског-recital	Дворана СКЦ-а	12.7.2002.
Циклус Музичка радионица-рецитал	Коласрац	27.11.2002.
Рецитал	Галерија Прогрес	31.7.2002
Рецитал-Руски 20.век	Галерија Прогрес	13.1.2001.
Музика словенских композитора XX в.	Дворана СКЦ-а	19.7.2001.
Рецитал-	Драгстор 202	13.3.2000.
Рецитал-	Белеф	28..8.1999
Рецитал-Циклус Осврт на 20,век	Коларац	29.12.1999.
Рецитал-Музика романтизмаи импресионизма	Embassy of Switzerland and Diplomati klub	12 12.1998.
Рецитал-Шуберт,Лист,Балакиријев	Матица Српска-Нови Сад	21.10.1998.
Рецитал-Равел,Скрјабин,Прокофијев	Hayat-Regency-Kristalna dvorana	22.6.1998.
Рецитал	Културни центар-Београд	21.9.2008.
Рецитал	Коларац	29.4.2008
Рецитал-Равел,Стравински	Галерија САНу	9.10.1997.
Рецитал	Драгстор 202	26.7,1997

Рецитал- Skrjabin,Ravel,Stravinski	Hayat-Regency-Kristalna dvorana	20.5.1997.
Руски композитори	Руски дом	18.3.1997.
Рецитал	Матца Српска	19.6 1996.
Рецитал- Прокофијев,Стравински	Галерија САНу	30.5.1996.
Руски композитори 20.века	Руски дом	21.5 1996.
Вече Рахмаџинова	Hayat-Regency-Kristalna dvorana	27.6.1995.
Рецитал	Галерија САНу	2. 2.1995.
Вече Рахмаџинова	Руски дом	12. 1. 1995.
Рецитал	Дворана СКЦ-а	14.12.1994.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат мр Јасмина Јанковић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА НАПОМЕНА:

За ментора је предложена др Корнелија Ичин, редовни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за славистику.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. (АНСИ) Супрематические размышления Малевича о предметном мире, «Вопросы философии», Москва. № 10, 2011, 48-56.
2. (АНСИ) Теория относительности в восприятии Александра Введенского, «Вопросы философии», Москва, № 1, 2011, 106-115.
3. (АНСИ) Пролетариат врасплох: "Симфония Донбасса" Дзиги Вертова, «Russian Literature», LXVIII-III/IV, Amsterdam 2010, 403-415.
4. (АНСИ) Вопрос фактуры: Взорваль Крученых, "Russian Literature", Amsterdam LXV - I, 2009, 281-294.
5. (АНСИ) Федоровское учение в творчестве Павла Филонова, «Russian Literature», LIX - I, Amsterdam 2006, 65-73.
6. (АНСИ) "Молитва" - последнее действие героя в творчестве Даниила Хармса, "Russian Literature", LX – III/IV, Amsterdam 2006, 347-358

7. (АНЦИ) Город в живописи и поэзии Ольги Розановой, «Russian Literature», LVIII - III/IV, Amsterdam 2005, 385-395.
8. (ЕРИИ) О поэзии и живописи: И. Аксенов и А. Экстер, “Europa Orientalis”, 30, Salerno 2011, 7-23.
9. (ЕРИИ) Истоки русского авангарда: Африка, “Slavic Almanac”, № 2, Pretoria 2011, 7-22.
10. (ЕРИИ) «Бескрылый Эрос» поэзии А. Введенского, «Новое литературное обозрение», 108, Москва 2011, 233-248.
11. (ЕРИИ) Отцовское «бремя»: «Голос отца» А. Платонова, "Wiener Slawistischer Almanach", 63, München 2009, 107-120.
12. (ЕРИИ) «Иней» Тихона Чурилина в восприятии Наталии Гончаровой, “Slavic Almanac”, № 1, Pretoria 2008, 51-62.
13. (ЕРИИ) Философские аспекты "Города Правды" Льва Лунца, "Slavic Almanac", t. 13, № 2, Pretoria 2007, 33-54.
14. (ЕРИИ) Заметки к разбору «Элегии» А.Введенского, "Wiener Slawistischer Almanach", 50, Wien 2002, 217-227.
15. (ЕРИИ) К разбору элементов музыкальной структуры «Реквиема» А. Ахматовой, "Wiener Slawistischer Almanach", 48, Wien 2001, 109-119.
16. (ЕРИИ) "Лили Марлен" Х.Лейпа и "Жди меня" К.Симонова: опыт сближения с первого взгляда несближаемого, "Wiener Slawistischer Almanach", 45, Wien 2000, 135-149.

Комисија сматра да др Корнелија Ичин студијама из руске културе (поезија, музика, сликарство) испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област руска култура.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслово)

Комисија закључује да је радни назив тезе „Руска пијанистичка школа: историја и традиција“ прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. предмета (проблема) истраживања

Опис теме:

Пијанистичка уметност или „*Уметност свирања на клавиру*“, како је насловио своју књигу један од највећих руских педагога свих времена Генрих Нејгауз, представља својеврсни сегмент музичке уметности, који је одиграо велику улогу у развоју руске културе. Првобитни циљ стварања „Руског музичког друштва“ био је да се постојеће аматерско музицирање уведе у један озбиљни систем образовања те да се створе професионални музичари попут музичара у Западној Европи, па тако ухвати прикључак са школованим европским музичарима. Пијанистичка уметност је одиграла значајну улогу како у развоју руског грађанског друштва и аристократије, тако и у времену великих историјских превирања – као један од најважнијих стубава у очувању континуитета и даљем развоју културе. Од једне земље необузданих талената, створила се „Пијанистичка школа“ сада већ позната у светским размерама која је, може се рећи, поставила

темеље Америчкој пијанистичкој школи, али исто тако обогатила многе европске школе. Поменимо само Рахмањинова и Хоровица, можда највеће пијанисте свих времена, који су образовање стекли у Русији и који су пронели славу те школе широм света. Нагласимо такође и то да су почев од 1909. године „Les saisons Russes“ у Паризу, на челу са Сергејом Дјагиљевом, који је окупио најзначајнија руска имена у музици (Стравински), балету (Нижински, Кирсанова, Фокин и многи други) и сликарству (Бакст, Бенуа, Лансере, Гончарова, Ларионов), уздрмале оперску и балетску сцену Париза и читаве Европе. Да није било тако дубоко постављених темеља руске пијанистичке школе не би било њеног континуитета ни у совјетско време, а такође ни у постсовјетско време па све до данас. Истраживање процеса формирања руске пијанистичке школе, њене традиције у Русији, утицаја на европску и америчку пијанистичку школу, доприноса руске пијанистичке школе музичкој уметности данас јесте тема дисертације насловљене „Руска пијанистичка школа: историја и традиција“.

Предмет овог рада је да открије принцип стварања и опстајања руске пијанистичке школе, која је показала да су њена незаобилазност и слава настали за само непуних 40 година, тј. од стварања Петербуршког конзерваторијума 1860, када је стала у ред народа који су далеко раније остварили највише музичке домете. Међутим, чињеница да је захваљујући тројном савезу извођача, педагога и композитора избила (премда са историјским закашњењем) на само чело пијанистичке уметности, свакако да заслужује посебну истарживачку пажњу.

Данас је руска пијанистичка школа незаобилазна чињеница, она је својом високом уметношћу постала узор осталим музичким срединама, укључујући и чувену њујоршку Џулијард школу, која је настала управо на умећу руских педагога, брачног пара Левина, баш као што је у Западној Европи виртуозна школа настала деловањем руских педагога, Лешетицког и његове супруге Јесипове. Немогуће је побројати све педагоге, који су у два маха готово преправили свет, тј. после октобарске револуције и након урушавања СССР-а, тако да данас готово не постоји иоле познатија пијанистичка школа без руских педагога, често веома познатих пијаниста, као што су, на пример, Лазар Берман и Елизабета Леонскаја.

Руско и касније совјетско (у време Совјетског Савеза) извођаштво, тј пијанистичка уметност, има богату традицију у редовима најкрупнијих музичких имена у свим областима извођаштва. Као по правилу, сви они су се у већини случајева бавили и педагогијом. Сви они, свако на свој начин, предају следећој генерацији методе, педагошке принципе, начине којима се долази до одређених резултата, а такође и особености интерпретације, што све скупа ствара специфичне црте које карактеришу једну или другу извођачку школу. Треба одати захвалност свима онима који су стенографски записивали и снимали беседе и часове највећих пијаниста и педагога, те тако имамо стварну слику о њиховом раду, њиховим специфичним школама, па и о њиховим веома специфичним личностима и контактима са својим воспитаницима.

Истраживање историје и традиције руске пијанистичке школе захтеваће комплексно истраживање с комбинованом методологијом, анализу богатог материјала и дефинисање резултата пијанистичке школе која цео XX век опстаје у врху светске музичке извођачке уметности.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеностју, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 50-ак библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

ЛИТЕРАТУРА

1. Г.Нейгауз, *Об искусстве фортепианной игры—записка педагога*, Музыка Москва 1987.
2. С.Нейгауз, *Воспоминания письма, материалы*, Сов. Композитор Москва 1988.
3. А.Д.Алексеев, *Русская фортепианная музыка, .конец XIX.начало XX века*. Музыка Москва 1969.
4. А. Д. Алексеев *.История фортепианного искусства 1/2*.
5. А.Д.Алексеев, , Гос муз. Издательство Москва-Ленинград 1948.
6. С. Хентова, *Емил Гилельс*, Гос . Муз. Издательство, Москва 1959.
7. Д. Рабинович, *Портреты пианистов*, Издательство Сов. Композитор Москва 1970
8. Д. Рабинович, *Исполнитель и стиль 1/2*, Издательство Сов. Композитор Москва 1981.
9. Л. С. Гинзбург, *О работе над музыкальным произведением.*, Гос муз. Издат., Москва 1953.
10. Е. И Гольденвейзер, *Д Д, Благой, В классе А.Б.Гольденвейзера*. Музыка Москва-1986.
11. Л.Григорьев, *Я Платек*, Современные пианисты, Сов.Композитор Москва 1985
12. Г.Ципин, *Портреты советских пианистов*, Сов. Композитор Москва 1982.
13. Е.Хајек, *О музици и музичарима*, ФМУ, Београд 1965.
14. Hissarlian-Lagoutte P, *Стил и техника великих мајстора клавира*, Нолит Београд 1957.
13. Monsaingeon.B, *Richter l'insoumis*, La Sept ARTE, France (документарни филм) 1996.
14. Adler, K, *The Art of Accompanying and Coaching*, The Universits of Minnesota Press, Minnesotal 1965.
15. Рубинштајн, *Године моје младости*, Матица Српска, Нови Сад 1986.
16. Шонберг Х, *Велики пијанисти*, Нолит, Београд 1983.
17. Трбојевић Д, *Три века пијанизма* СДМБПС, Београд 1992.
18. *Енциклопедијски лексикон-Музичка уметност*, Интерпрес, Београд 1972.
19. Хевелин.К *Музички лексикон*, -Матица српска, Нови Сад 1990.
20. Б.С.Штейнпресс, И.М. Ямпольский, *Энциклопедический Музыкальный словарь* Издательство Советска Энциклопедия Москва 1966.
21. *Музыкальная Энциклопедия 1/6 т.*, Издательство Советска Энциклопедия 1973/1982.
22. С .Турлаков., *Са Чајковским*, Музеј позоришне уметности 1997
23. *Прошлое русской музыки-Материалы и исследования-*, Петербург 1920.
24. Мильштейн, *Воспоминания о Софроницком* Музыка, Москва 1982.
25. Н.Брянцева, *Музыка*, Москва 1970.
26. О.И.Соколова, *Сергей Васильевич Рахманинов*, Музыка, Москва-1984.
27. А.Кандински, *С.В.Рахманинов*, Музыка, Москва-1988.
28. М.Нестьева, *С .С. Прокофьев-*, Музыка Москва 1981.
29. Гулбат Торадзе, *Анастаси Вирсаладзе*, Тбилиси 1985.
30. Ю.Келдыш., *100 лет Московской Консерватории 1886-1966-* Музыка, Москва 1966.
31. А.Николаев, *Очерки по истории фортепианной педагогики и теории пианизма* Музыка Москва 1980.
32. Дм.Кабалевски, *Ровесники- Беседы о музыке для юношества-* Музыка, Москва 1981.
33. Carl Philipp Emanuel Bach-*Оглед о правој уметности свирања лчавира-* Загреб 2003.
34. Д.Трбојевић, *Приручник из историје пијанизма, о неким питањима извођаштва и педагогије*, УМПС- Београд 1983.
35. Robert Kraft, Igor Stravinsky, -*Dialogues and a diary-Zora*, Zagreb 1972.
36. Богдан Миланковић, *Основи пијанистичке уметности*, Српска Академија, Наука 1952.
37. А.М.Кузнецова, *Мария Юдина*, Сов. Композитор 1976.
38. И.Лихачева, *С. Е. Фейнберг-пианист, композитпр, исследователь*, Москва Изд. Сов. Композитор 1984.
39. И.Натансон, *Прошлого русского пианизма*, Москва 1960.
40. Е.И.Дательб, *Музыкальное путешествие.*, Изд. Просвещение, Москва 1970.

4. циљеви истраживања

Циљеви

Основна **намера и циљ** ове дисертације је да покаже значај и улогу коју је руска пијанистичка школа одиграла у развоју пијанистике. Другим речима, циљ је да се представи развојни пут руске пијанистичке школе од њеног настанка до данас, открију константе њеног трајања које су довеле до ширења на све светске континенте.

Ако пођемо од чињенице да је школа образовно-васпитна установа у којој учитељи, наставници и професори, по унапред утврђеном плану и програму, преносе знања млађој генерацији, онда неизоставно долазимо до закључка да ћемо, проучивши руску пијанистичку школу, која се несумњиво потврдила на светској сцени, доћи до унапређења знања и у нашем школству. Само преношење знања млађој генерацији може се изводити и изван школе (установе), тј. код куће у властитој режији (што је био чест случај у руској пијанистичкој школи, где су почетно образовање у свирању на клавиру обично давали мајка, бака или приватни професор). У зависности од врсте музичког усмерења, разликују се општеобразовне, стручне и специјализоване школе. Свако од ових усмерења се разликује по садржајима, методама и техникама рада. Према савременим схватањима, свака од наведених школа треба да пружи она знања која ће бити функционална у односу на будућу професију и могућу улогу појединца у животу и развоју заједнице.

Због свега наведеног, ова дисертација има за циљ да свеобухватним прегледом руске пијанистичке школе, унапреди педагошки приступ пијанистици у Србији.

Хипотезе

Основно питање на које треба одговорити јесте: Како је створена руска пијанистичка школа, на којим принципима ради и како се постижу тако импресивни резултати? Да бисмо одговорили на то питање, поћи ћемо од следећих хипотеза:

1. Ако су руски пијанисти постигли тако значајне резултате, значи да то није само скуп талентованих појединаца, већ да иза тога лежи организовани систем школства и вођења до врхунских резултата.
2. Да су све бивше совјетске републике створиле своје пијанистичке школе на темељима традиције руске пијанистичке школе.
3. Да је Америчка пијанистичка школа настала на темељима руске пијанистичке школе.
4. Да је Руска пијанистичка школа појам за добру школу која даје резултате.

Крај XIX и цео XX век је обележен великом експанзијом руске пијанистичке школе која је после другог светског рата потпуно избила у први план. Заиста, нема данас ниједног већег музичког центра у свету у коме нема руских уметника и педагога, а такође светске концертне сезоне у коме нису заступљени руски пијанисти, почев од Карнеги хола, Париског Плејела и Лондонског Квин Елизабет хола и тд., као ни веће дискографске куће за коју не снимају руски пијанисти. Такође, не прође ни једно веће пијанистичко такмичеље а да се међу победницима не нађе неки руски ђак, док Петроградски и Московски конзерваторијум привлаче младе пијанисте из целог света. Преглед руске пијанистичке школе не би био потпун када не бисмо указали на њен утицај и ван граница Русије, нарочито у САД. Тако је из класе Венгерове изашао један Бернштајн, а посебан утицај имали су Џозеф и Розина Левин који су у САД-у радили од 1919. и одгајили плејаду Америчких пијаниста на челу са Ван Клајберном, првим Американцем који је

добрио награду на konkursу „П. Чајковски“.

Тај заматак чувене старе руске пијанистичке школе, у првом реду браће Рубинштајн, па преко Лешетицког, Блуменфелда, Сафонова, Николајева, Тањејева, Чајковског, Јесипове, Јудине, Софроницког, Зилотија до Рахмањинова и Хоровица, засејан је у свакој сада већ независној држави бившег Совјетског Савеза. Нарочито је приметан утицај руске пијанистичке школе у земљама бившег источног блока, јер су они у области школства и културе били под директним утицајем Совјетског Савеза, па и надаље све до Америке, у коју су дошли емигранти пре и после Октобарске револуције, преневши и изградивши темеље данас познате и веома добре америчке пијанистичке школе.

5. очекивани резултати

Очекује се да ће предложена дисертација дати одговоре на питања утицаја традиције на стварање и организовање школског система у учењу музике, конкретно пијанизма. Самим тим ће се доћи и до резултата у којој мери је традиција утицала и доприносила постизању великих резултата на светском нивоу.

Пошто је унапређење сазнања на овом пољу један од приоритета у систему музичке педагогије и музичког школства на националном и међународном плану, дисертација ће дати значајан допринос развоју науке у земљи и свету. Резултати за које се очекује да ће проистећи из ове дисертације, представљаће, такође, и основу за даља свеобухватнија истраживања у области методике наставе клавира. Како се данас у науци улажу велики напори не би ли се развио систем мултидисциплинарног приступа проблемима, ова дисертација ће за свој императив имати управо интердисциплинарност, на којој ће се базирати основни приступ и концепција њеног садржаја.

Рад на дисертацији ће захтевати познавање и примену више различитих научних области, тј. интеракцију и синкретизам са осталим сферама уметности – књижевношћу, сликарством, позоришном и филмском уметношћу, вајарством, архитектуром. Резултати истраживања кроз мултидисциплинарни приступ погледу на стварање традиције и високе резултате у свим наведеним сферама допринеће и стварању погледа на традицију и високе резултате на пољу извођаштва, те ће тако обогатити све субјекте у истраживању. Мултидисциплинарни приступ овој комплексној проблематици омогућиће шири приступ пијанистичкој уметности и извођаштву, као делу културе и уметности, што ће директно допринети заштити и развоју културне баштине и традиције у нашој средини као и развоју музичке педагогије у нас.

Пођимо од саме педагогије. Можемо одмах констатовати да су се некада тако оштре границе између пијанистичких школа француске, руске, бечке, данас готово нестале. Разлог томе лежи у све бржим, чешћим и масовнијим кретањима уметника, педагога и студента и све бржем начину комуницирања. Размена студената и професора, мултикултуралност, обогаћује све субјекте, а у исто време доказује да су основе пијанистичких школа опстајале независно једна од друге и по „вертикали“, у разним генерацијама, и по „хоризонталли“, на разним географским ширинама. Данас је захваљујући менаџерским организацијама, масмедијима, савременим носачима звука, интрнету, приступ информацијама сваком делу ове планете омогућено да макар и на посредан начин упозна уметност многих пијаниста. Све бројнији представници разних школа гостују као педагози у многим земљама и тако утичу на синтезу педагошких идеја и на размену пијанистичких школа. Све више студената не жели да се задржи на једној пијанистичкој школи, већ жели да се упозна са другим школама дкако би употпунили своје знање. Оног тренутка када је човек дошао до нових теоријских, тј. научних спознаја, пожелео је да то пренесе и на своје потомке. То је почетак непрекидног ланца предања. Свако ново сазнање настаје на темељу већ стеченог искуства, а свака жеља за реализацијом нове идеје користи позитивне и негативне резултате ранијих покушаја. Кључ успешног обучавања налази

се у систематском поучавању оних елемената који на било какав начин могу да утичу на процес преношења и усвајања знања. Оно је базирано на односу учитељ–ученик, прожетим бројним проблемима. Њихово решавање је изродило науку педагогију. У оквиру педагогије музичка педагогија заузима посебно место, истичући се посебном формом, особеном проблематиком, методологијом и предметима. Она се кроз историју развија као саставни део музичке културе уопште. Када је реч о пијанизму, незаобилазна је руска пијанистичка школа, па ће стога и теза **„Руска пијанистичка школа: историја и традиција“** дати допринос у развоју научне мисли и дефинисању појма „руска школа“, а такође наћи примену у нашем образовном систему, с обзиром на то да постоји више од 60 специјализованих музичких школа на територији Србије и више од 5 високообразовних установа за музичке студије, па на тај начин наћи и своју примену у пракси.

Музика као најприступачнији облик уметности представља универзални вид људског комуницирања. Њена историја почиње са развојем људске свести и намерним покушајима да се реше основни проблеми извођења, компоновања и бележења музичке мисли. У савременом свету компоненте друштвене надградње – науке и културе толико су комплексни да изискују врло уско професионалну специјализацију. То је резултат дугог процеса кристалисања профила образоване личности. Са друге стране, једна област се користи резултатима других, па је неопходно створити одговарајући однос међу њима. Пuteви модерне педагогије воде координацији између уско стручних и општих сазнања. У музичкој педагогији она се највише манифестује у сарадњи између теоријских и практичних, креативно-извођачких активности. У том светлу треба посматрати теорију и историју пијанизма као научну дисциплину, која се посебно изучава на катедри историје и теорије извођаштва, која повезује теоријске са практичним музичким дисциплинама, као и методама њене примене у пракси, тј. систему школства, док сама извођачка уметност, као репродуктивна делатност, представља посебну врсту уметности и теоријског приступа разматрању.

Један од најважнијих задатака руског научног и теоријског изучавања музике је рад методом **анализе** који нам помаже у разоткривању и сагледавању идејног садржаја музичког дела. Други су пак они који су на основу испитивања, запажања и систематизовања искуства великих извођача, служећи се и чисто научним методама, писали значајна теоретска дела и тиме давали значајан допринос педагогији.

Полазећи од тога да су резултати остварени применом мултидисциплинарног приступа и да у свету и код нас нису забележена таква истраживања израда докторске дисертације је оправдана.

Дајући јасан историјски преглед и успостављајући корелације између руске пијанистичке школе и стања на пијанистичкој сцени данас код нас и у свету, ова докторска дисертација ће пружити одговор на питање колико су традиција и чување сопствене културне баштине као индетитета битни за стварање аутентичног научног приступа и примену у образовном систему.

6. план рада

Пре свега мора се поћи од чињенице да је почетни импулс у стварању руске пијанистичке школе дао славни пијаниста **Антон Рубинштајн**, који је својим личним залагањем а и значајним материјалним средствима отворио **Петербуршки конзерваторијум 1860**. Две године касније основано је *Руско музичко друштво*, са великим и амбициозним циљевима који су се, између осталог, огледали и у отворању бројних музичких конзерваторијума по највећим губернијским градовима, чиме је створена полазна и широка основа руске националне музике што је израсла до највиших професионалних захтева.

Када је 1866. основан и **Московски конзерваторијум**, залагањем рођеног брата Антона,

Николаја Рубинштајна, и самог великог пијанста и диригента, две царске престонице, Петербург и Москва, постале су темељ руског професионалног музичког живота, па самим тим и руске пијанистичке школе.

Ово треба утолико више подвући, јер у ондашњој Русији нису постојали оркестри који би могли изнети на потребном професионалном нивоу већ увелико развијену руску музику, те је тако клавир, уз мање гудачке ансамбле, постао основ веома развијеног музицирања, по племићским дворовима и богатим грађанским породицама, а то је изазвало потребу и праксу да се сва оркестарска дела приреде не само за соло клавирска извођење у две руке, већ и четвороручно, па и за два клавира, и осмолучно. Та прилагођавања за клавирска извођења велих симфонијских дела скоро редовно су радили сами композитори дела, што говори о њиховој аутентичности, али и њиховој жељи да их што већем аудиторију и у што ширем музичком виду прикажу, наравно у оквирима које је клавир као инструменат дозвољавао, те су често предпостављала велико клавирско умеће самих њихових извођача. Сем тога, и сами издавачи симфонијских партитура, условљавали су своја штампања, реченим прилагођавањима за клавирска извођења, јер су на тај начин могли лакше и сигурније да финансијски опстану, с обзиром на мали број оркестара који би их откупљивали.

Почев од браће Рубинштајн, преко Блуменфелда, Зилотија, Нејгауза, Орлова, Оборина, Софроницког, Гиљелса, Игумнова, Голденвејзера, Малињина, Зака, Глиера, Јудине, Гинзбурга, Гринбергове, Башкирова, Воскресенског, Дорењског, у ту плејаду великих педагога и пијаниста улазе и они који се нису бавили педагогијом, као што су Хоровиц, Рахмањин, Рихтер. Три стуба, може се рећи, светског пијанизма XX века. Наравно, не треба заборавити и велика имена, као што су: Скрајбин, Прокофјев, Шостакович, Соколов, Петров, Ашкенази, Плетњов, Крајњев, па све до најмлађих, као што су Кисин, Березовски, Мацујев, Лугански. Када говоримо о стварању руске пијанистичке школе, не можемо избећи чињеницу да је она настала ослањајући се и на богату руску пијанистичку литературу, почев од браће Рубинштејн, преко Чајковског, Мусоргског, Балакирева, Љапунова, Стравинског, Срјабина, Рахмањина, Мјасковског, Метнера, Прокофјева, Шостаковича, Свиридова, Шchedрина који су је обилато користили у својим делима.

СТРУКТУРА ПО ПОГЛАВЉИМА

I Поглед на традицију руске пијанистичке школе

Путеви формирања руске националне музичке школе

Глинка и његова традиција у руској класичној и савременој музици

Музичка драма Мусорског и естетика критичког реализма

Путеви развоја руске клавирске музике крајем XIX и почетком XX века

Скрајбин и уметнички токови тога времена

1. Први период Руског пијанизма

а. аматерско музицирање - Концертна друштва љубитеља музике, обучавање музике у првим установама за музику

б. естетски принцип руског пијанизма прве половине 19 .века

2. . Руски пијанисти професионалци

3.. Формирање пијанистичко-извођачких школа

4. Стварање руске и совјетске школе - како је створена, на којим принципима ради и како се постижу тако импресивни резултати

5.. Антон Рубинштајн - његови ученици и Петербуршки конзерваторијум

6.. Николај Рубинштајн - његови ученици и Московски конзерваторијум

II ПUTEВИ развоја руске клавирске музике крајем 19 и почетком 20.века

- 1.Скрјабин и уметнички токови тога времена
- 2.Стваралаштво Рахмањина и проблеми традиције и новаторства у руској музици на прелазу XIX и XX века
- 3.Стваралаштво Шостаковича,естетика и драматургија
- 4.Стваралаштво Прокофијева основе стила и елементи његовог пијанизма

III Руско извођаштво и педагогика друге половине XIX века

Педагошка и извођачка делатност Московског конзерваторија крајем XIX и почетком XX века

IV Руска музика и руски пијанизам почетком XX века, његова улога у светској култури и уметности

1. пијанисти петербуршке школе – Боровски, Прокофјев
2. московска школа –Игумнов, Голденвејзер, Скрјабин, Рахмањин

V Александар Борисович Голденвејзер-пијаниста и педагог

1. Како се формирао и развијао стваралачко-уметничка личност А. Б.Голденвејзера.
2. Почетак века и окружење А. Б. Голденвејзера.
3. Педагози и године учења.
4. Улога А.Б.Голденвејзера у формирању Руске музичке културе у периоду пре и после Револуције.
5. Голденвејзер-пијаниста
 - Личне одлике извођачког стила Голденвејзера као пијанисте.
 - Однос према музици и артистичкој делатности
6. Голденвејзер-педагог
 - 1.Педагошка делатност
 - 2.Педагошки принципи
 - 3.Атмосфера у класи и на часовима
 - 4.Голденвејзер и ученици
 Дмитриј Александрович Башкиров-ученик Голденвејзера

VI Генрик Нејгауз-пијаниста и педагог Ученици Нејгауза

VII Руска пијанистичка школа изван Русије

- 1.Утицај Руске пијанистичке школе, на стварање Америчке школе и њихових пијаниста
- 2.Брачни пар Левин Јозеф и Розалин Левин
- 3.Владимир Хоровиц и Руска пијанистичка традиција
- 4.Сергеј Рахмањин- руски Американац или амерички Рус
- 5.Филд, Вилуан, Глинка; Лешетицки, Скрјабин, Тањејев, и т. д

VIII Совјетска пијанистичка школа, њени представници и њена улога у послератној светској култури и уметности

IX Повратак старој-новој Руској пијанистичкој школи после перестројке и пада берлинског зида

7. методе истраживања

Основне методе које су примењиване у току мултидисциплинарних истраживања су: анализа и синтеза у прикупљању и обради података и чињеница које се односе на истраживање

1. **Прикупљање и анализа** података из светске литературе.
2. Да би смо добили синтезу идеја морамо **анализирати** и **дефинисати** сваку појединачну школу, шта заправо карактерише једну или другу пијанистичку школу, на којим основама је створена, који су јој принципи и представници.
3. Методом **аналогије**, упоређивањем западне и источне пијанистичке школе и њихових представника Листа, Шнабела, Гизекина, са Хоровицом, Рахмањиновом, Софроницким доћи ћемо до закључака како су опстајале независно једна од друге и по „вертикали“, у разним генерацијама, и по „хоризонтално“, на разним географским ширинама.
4. **Анализом** историјских околности и трагом историјског тренутка и догађаја у којима је настала и развијала се, анализом целокупног политичког, социјалног и друштвеног окружења.
5. **Индукцијом** - анализом сваког појединачног представника и његових резултата у извођачкој уметности долазимо до закључувања о јединственој школи, тј. да су током историје постојале снажне уметничке личности извођача, који су својим начином свирања утицали на стварање одређеног педагошког метода.
6. Анализом већ опште познатих школа по целом свету, **дедуктивном** методом долазимо до закључака ко су им били носиоци и утемељивачи, тј. представници руске емиграције.
7. **Прикупљање и анализа** (статистичких) података о распрострањености руске пијанистичке школе и с тим у вези руске културе код нас и у свету, као и њихов допринос светској и нашој култури.
8. **Прикупљање и анализа** података о утицају руске пијанистичке школе на стварање пијанистичких школа у бившим републикама Совјетског Савеза.
9. **Интеракција-синкретизам** са осталим сферама уметности: књижевношћу и сликарством, позоришном и филмском уметношћу, вајарством, архитектуром. Мултикултуралност и мултидисциплинарност обогаћује све субјекте, традиција и високи резултати у свим тим сферама су утицали и на стварање традиције и високе резултате на пољу извођаштва.
10. **Теренски рад – анализа** података о примењивости руске пијанистичке школе у високом и средњем образовању.
11. **Квалитативне и квантитативне анализе** руске пијанистичке школе и њихових представника.

12. експерименталне методе

1. провере високог нивоа представника руске пијанистичке школе путем видео и аудио записа;
2. теренски рад слушањем концерата и јавних наступа у Русији;
3. теренски рад - посета и анализа мастер класова-курсева истакнутих руских уметника и педагога;

4. испитивања, запажања и систематизовања искуства великих извођача.

13. **Анкета** о појму, традицији и престижу руске пијанистичке школе;

14. Метода **верификације** модела руске пијанистичке школе студирајући на Конзерваторијуму „П. Чајковски“ у Москви.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

На основу замисли мр Јасмине Јанковић да у дисертацији „Руска пијанистичка школа: историја и традиција“ проучи историју настанка и развоја руске пијанистичке школе стичемо утисак да ће кандидаткиња у свом раду истовремено остварити спој уметности, науке и филозофије уметности. Истраживање ће показати да се сам чин свирања не састоји само у вештини свирања, већ да пре свега подразумева хармонично развијање и учешће комплетне личности извођача. Када је реч о духовној дијететици пијанисте несумњиво се указује потреба општег образовања и повезивања са осталим сазнањима како би уметник добио ону способност знања и духа којом уметничком делу треба да да печат истинске креације.

Дисертација представља допринос мултидисциплинарном погледу на руску културу и њен утицај на светске културне токове, а самим тим и на допринос српској култури и уметности. Руска школа није имагинарна претпоставка, она је скуп уметника-појединаца са својим личним схватањима, са јасном уметничком филозофијом, а све то такође чини саставни део уметничког рада и педагогије. И као што се у науци непрестано врше испитивања и остварују нова открића, тако се и у пијанизму стално истражује и открива нешто ново, како у решавању техничких проблема, тако и у погледу начина рада, психофизичких законитости, педагошких метода, новог приступа тумачењу текста и интерпретације. С друге стране, као што у старим филозофијама налазимо велике, и данас актуалне истине, тако се и неке извођачко–педагошке поставке, које често сматрамо продуктом нашег времена, могу сусрети зачуђујуће давно у традицији, штавише, те се истине, стално, као једна константна нит понављају из генерације у генерацију, да би се у наше време сасвим „озакониле“ и постале делом сваке савремене пијанистичке школе.

Проучавање настанка руске музичке школе и традиција руске пијанистичке школе, њиховог деловања на просторима Русије, Европе и САД-а, њихове актуелности данас, након 150 година постојања, јесте опсег истраживања дисертација мр Јасмине Јанковић. Први пут ће се на једном месту наћи тумачење односа руске пијанистичке школе и руске музичке школе, први пут ће бити показан развој клавирске музике кроз континуитет клавирске школе од царске Русије преко совјетског до постсовјетског доба.

Нема сумње да ће мр Јасмина Јанковић моћи најбоље да одговори на задату тему дисертације, будући да спаја у својој личности и пијанисту, и педагога, и истраживача. Како је на својим усавршавањима у свету непосредно сарађивала са настављачима руске пијанистичке школе (конкретно: са Дмитријем Башкировом, који је потекао из чувене катедре А. Б. Голденвејзера) свакако ће ово драгоцено искуство умети да преточи у истраживање опстајања руске пијанистичке школе у самом светском врху већ више од 100 година.

НАПОМЕНА:

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је **мр Јасмина Јанковић** подобна за израду докторске дисертације под називом „**Руска пијанистичка школа: историја и традиција**“.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области руска култура.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Корнелија Ичин подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата

и предложене теме докторске дисертације

"Руска пијанистичка школа: историја и традиција "

а да се за ментора именује др Корнелију Ичин, редовног професора Филолошког факултета у Београду.

**ПОТПИСИ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ**

1. др Корнелија Ичин, редовни професор
Филолошког факултета у Београду

2. др Арбо Валдма, редовни професор
Факултета музичких уметности у Београду
и Hochschule Köln

3. др Властимир Трајковић, академик, редовни професор
Факултета музичких уметности у Београду